

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobce: **L. K.**, narozený dne X
bytem P. 200, R. p. R.
zastoupený advokátem Mgr. Markem Ježkem
sídlem Tovární 1707/33, Český Těšín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě na přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2016, sp. zn. KUSP 31633/2016 ÚP-Mor, č. j. KUZL 46915/2016, ve věci umístění stavby,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 1. 7. 2016, sp. zn. KUSP 31633/2016 ÚP-Mor, č. j. KUZL 46915/2016, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 42 435 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Marka Ježka, advokáta se sídlem Tovární 1707/33, Český Těšín.

III. Žalovaný **je povinen** zaplatit státu na náhradě nákladů řízení částku, jejíž výše bude stanovena samostatným usnesením, a to do 30 dnů od právní moci usnesení, jímž bude výše náhrady nákladů stanovena, na účet Krajského soudu v Ostravě.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou doručenou krajskému soudu dne 6. 9. 2016 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2016, č. j. KUZL 46915/2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“),

kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm, odboru výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“), ze dne 15. 2. 2016, č. j. MěÚ-RpR/05891/2016, a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Stavební úřad uvedeným rozhodnutím po provedeném územním řízení rozhodl o umístění stavby „přístavba a nástavba – „objekt ve dvoře“ se změnou užívání na polyfunkční dům, Rožnov pod Radhoštěm.

2. Žalobce je vlastníkem nemovitosti č. p. x na pozemku parc. č. X v k. ú. R. p. R., která sousedí s pozemkem, na němž měl být umístěn polyfunkční dům; žalobce byl účastníkem předmětného územního řízení.

B) Obsah žaloby a žalobní body

3. Žalobce žádal, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
4. Konkrétně namítal:
 - a) narušení pohody bydlení. Umíst'ovanou stavbou by se zhoršily poměry proslunění v obytné místnosti žalobce sloužící jako obývací pokoj a došlo by k porušení zrakové pohody ve smyslu § 13 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby (dále jen „vyhláška o technických požadavcích“), nad míru přiměřenou poměrům. Správní orgány se nezabývaly pohodou bydlení žalobce za situace, že byla „limitní hodnota proslunění splněna jen v hraniční míře“. Správní orgány měly zohlednit subjektivní hlediska daná způsobem života osob, jichž se polyfunkční dům bude týkat. Správní orgány se měly zabývat zhoršením proslunění, které je pro žalobce zcela zásadního charakteru;
 - b) neposouzení míry proslunění stanovením bilance. Stavebník v průběhu řízení předložil několik verzí odborných posudků pro stanovení přípustných limitních hodnot proslunění místností v nemovitosti žalobce, které se zcela lišily. Podle posledního posudku by měly být normové hodnoty splněny, ale tyto limity jsou hraniční. Žalovaný měl proto provést alternativní posouzení proslunění stanovením bilance nebo tuto povinnost uložit stavebníkovi, aby limity proslunění byly stanoveny objektivně;
 - c) nedostatečně zjištěný skutkový stav. Podle žalobce žalovaný vycházel z nevěrohodného posudku; posudek stavebníka zjišťující limity proslunění je nesprávný a nevěrohodný. Stavebník předložil několik odborných posudků, přičemž vyvstaly pochybnosti o jejich obsahu i o v nich uvedených závěrech. Stavební úřad proto měl tyto pochybnosti odstranit zajištěním vlastního stanoviska u osoby, která by provedla posouzení bez jakýchkoli pochyb. Pokud tak správní orgány neučinily, měly žádost o umístění stavby zamítnout;
 - c) nedostatky v podkladech. Podle žalobce ve správním spise chybí podklad, ze kterého by se dalo dovodit splnění technických požadavků na stavbu, konkrétně podmínky proslunění podle § 13 odst. 3 vyhlášky o technických požadavcích.

C) Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný navrhnul zamítnutí žaloby. K jednotlivým námitkám se vyjádřil takto:

ad a) podle žalovaného se poměry nemovitosti žalobce po realizaci umíst'ované stavby polyfunkčního domu skutečně zhorší, protože dojde ke snížení proslunění obytné místnosti v 1. nadzemním podlaží. Žalovaný však poznamenal, že žalobce v průběhu správního řízení namítal dotčení svých práv jako vlastníka sousedního pozemku a stavby nad míru přiměřenou poměrům (zhoršení proslunění) zcela obecně, aniž by konkrétně reagoval na to, že byly splněny normové hodnoty a tedy obecně i požadavky na výstavu. Správní orgány proto mohly tuto

námitku vypořádat taktéž pouze obecně, způsobem předvídaným právními předpisy a technickými normami. Žalovaný se tak nemohl vypořádat případnými s konkrétními argumenty žalobce, objektivními či subjektivními skutečnostmi v daném místě a čase. Žalobce pouze okrajově uvedl, že je důchodce a invalidní.

Žalovaný dále sdělil, že žalobce v průběhu řízení před správními orgány porušení zrakové pohody nenamítal. Zrakovou pohodu nelze posoudit, pokud žalobce neuvedl charakter a způsob využití dané místnosti, zejména ve vztahu k zrakově náročným činnostem, které chtěl žalobce v této místnosti vykonávat. Protože tak neučinil, má žalovaný za to, že zjištění zrakové pohody nad rámec technického požadavku na proslunění obytné místnosti nebylo nutné;

ad b) stavebník ve správním řízení postupně předložil 3 diagramy zastínění ve třech projednáních věci umístění stavby polyfunkčního domu. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí přezkoumatelným způsobem vypořádal s námitkou týkající se odborných posudků a jejich změn. Stavebník stavebnímu úřadu během třetího projednání věci předložil podklady prokazující soulad navrhované stavby s technickým požadavkem na proslunění obytné místnosti v prvním patře rodinného domu žalobce a současně objasnil chybu, která vedla k původnímu nesprávnému závěru, že již za stávajícího stavu je obytná místnost žalobce zastíněna tak, že není splněn požadavek proslunění k 1. březnu. Z předložených podkladů tak správní orgány mohly vycházet a zjistily, že doba proslunění splňuje požadavky technických norem. Odborné podklady obsahovaly údaj o proslunění k 1. březnu, správní orgány z této informace vycházely a neměly povinnost počítat průměrnou dobu oslunění za 40 dnů, tedy stanovit výpočet bilancí;

ad c) a d) žalovaný uvedl, že při třetím projednání věci vyzval stavebníka k doplnění žádosti o nepochybný a přesvědčivý doklad prokazující chybu při zpracování původních diagramů zastínění a splnění technických norem v otázce proslunění obytných místností v nemovitosti žalobce. Stavebník požadované doklady předložil, zejména diagram zastínění zpracovaný T. Ch. Na základě těchto podkladů dospěl žalovaný k závěru, že umístěvaná stavba splňuje technické požadavky na stavby, tedy míru proslunění obytné místnosti v 1. nadzemním podlaží nemovitosti žalobce.

D) Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm, odbor výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“), rozhodnutím ze dne 15. 2. 2016, č. j. MěÚ-RpR/05891/2016, rozhodl o umístění stavby přístavba a nástavba – „objekt ve dvoře“ se změnou užívání na polyfunkční dům, Rožnov pod Radhoštěm (dále jen „polyfunkční dům“).
8. Žalobce jako vlastník sousední nemovitosti č. p. X parc. č. X v k. ú. R. p. R., a tedy jako účastník územního řízení, podal proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 7. 2016, č. j. KUZL 46915/2016, sp. zn. KUSP 31633/2016 ÚP-Mor, zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.
9. Stavebník v územním řízení předložil stavebnímu úřadu „*Posudek Objekt ve dvoře, Stavební úpravy, nástavba, přístavba a změna účelu užívání objektu parc. č. st. X. Výpočet diagramu zastínění stávajícího RD č. p. X parc. č. st. X*“ obsahující výpočet diagramu zastínění. Tento posudek z října 2015 zpracoval T. Ch., attic-projekční kancelář, a obsahuje razítko Ing. J. H., autorizovaného inženýra pro posouzení stavby (dále jen „odborný posudek T. Ch.“). Z posudku vyplývá, že doba proslunění k 1. březnu v místnosti v 1. nadzemním podlaží domu žalobce je v současné době 4 hodiny 50 minut, po realizaci polyfunkčního domu by byla místnost ke stejnému datu prosluněna 1 hodinu 40 minut. Dále je v posudku uvedeno, že „*stávající objekt na pozemku parc. č. st. X (před započítáním*

stavebních úprav) proslunění stávajícího domu č. p. X ovlivňuje v rámci normových hodnot, proslunění je bez výhrad splněno“. Posudek obsahuje závěr, že proslunění rodinného domu žalobce bude splňovat požadavky normové hodnoty normy ČSN 734301 a ČSN 730581 i po realizaci polyfunkčního domu.

10. Po podání žaloby žalobce předložil posudek „*Hodnocení vlivu stínění, Objekt ve dvoře – stavební úpravy, nástavba, přístavba a změna účelu užívání objektu parc. č. st X v R. p. R.*“ hodnotící „*vliv stínění na denní osvětlení a proslunění obytných místností umístěných v RD ul. P. X v sousedství novostavby*“, který zpracoval 8. 12. 2016 Ing. P. K., autorizovaný inženýr (dále jen „odborný posudek Ing. K.“). Z tohoto posudku vyplývá, že plocha prosluněných obytných místností je v současném stavu 39,2 % ze součtu všech ploch obytných místností obytného celku, přičemž po realizaci polyfunkčního domu by byla toliko 29 %. Podle posudku je doba proslunění k 1. březnu v místnosti v 1. nadzemním podlaží domu žalobce v současné době 4 hodiny, po realizaci stavby polyfunkčního domu by se doba proslunění snížila na 1 hodinu 28 minut (tedy pod normami stanovenou minimální dobu proslunění v délce 1 hodiny a 30 minut). Podle Ing. K. novostavba nepřiměřeně zastíní proslunění obytných místností v „*1. NP ložnice, m. č. 4 a současně dojde k úplnému zastínění proslunění obytného celku, předmětného RD*“.
11. S ohledem na protichůdné závěry autorizovaných inženýrů ustanovil krajský soud usnesením ze dne 17. 1. 2019, č. j. 65 A 71/2016-62, doc. Ing. J. K., znalce v oboru stavebnictví, specializace šíření zvuku a izolace proti zvuku v budovách, denní osvětlení a oslunění budov. Dne 20. 5. 2019 předložil znalec krajskému soudu znalecký posudek nazvaný „*znalecký posudek ve věci 65 A 71/2016 o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o umístění stavby (dále jen „znalecký posudek“)*“. Posouzení změny proslunění obytných místností v rodinném domě č. p. X v R. p. R.“ č. X. Znalec v posudku uvedl, že „*pomocí programu SVĚTLO+ byly sestaveny pravoúhlé sluneční diagramy. Místnost 106 v 1. NP domu dnes vyhovuje a po realizaci rekonstrukce nevyhoví. Místnost 204 ve 2. NP dnes vyhovuje a vyhoví i po realizaci rekonstrukce. Ostatní místnosti 104, 105 a 205 nevyhoví dnes ani po rekonstrukci. Podle platné technické legislativy (vyhl. 268/2009 Sb. a ČSN 734301) se hodnotí celé byty. Oba byty v rodinném domě č. p. X dnes nevyhoví požadavkům na proslunění a nevyhoví ani po realizaci rekonstrukce objektu ve dvoře*“.
12. Při výslechu během jednání soudu dne 12. 6. 2019 znalec setrval na svých závěrech uvedených ve znaleckém posudku a doplnil, že se má ve znaleckém posudku hodnotit v souladu s požadavky vyhlášky o technických požadavcích a normy ČSN 734301 toliko proslunění celého bytu, nikoli pouze jedné místnosti. Znalec zahrnul do posudku doby proslunění za současného stavu a budoucího stavu jednotlivých místností nemovitosti žalobce pouze z důvodu, že tak byla koncipována otázka soudu při zadání znaleckého posudku. Znalec dále uvedl, že pro potřebu výpočtů proslunění celého bytu zjistil, že v místnosti 106 (ložnice v 1. nadzemním podlaží) by došlo k poklesu proslunění ze 135 minut na 0 minut, při výpočtu bilance na 27 minut.
13. Krajský soud na základě shora zjištěného skutkového stavu o věci uvážil takto:
14. Krajský soud zdůrazňuje, že žalovaný rozhodoval za situace, kdy součástí správního spisu byl toliko jeden odborný posudek autorizovaného inženýra (odborný posudek T. Ch.), ze kterého vyplýval jasný závěr, že umístěvaná stavba polyfunkčního domu splňuje a bude splňovat technické požadavky na stavby, konkrétně že je a bude splněna podmínka § 13 vyhlášky o technických požadavcích. Podle § 13 odst. 1 vyhlášky o technických požadavcích *prosluněny musí být všechny byty a ty pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují*. Podle druhého odstavce téhož ustanovení *byt je prosluněn, je-li součet podlahových ploch jeho prosluněných obytných místností roven nejméně jedné třetině součtu podlahových ploch všech jeho obytných místností*. Tato podmínka byla dle odborného posudku T. Ch. splněna jak za současného stavu, tak by byla splněna i po realizaci umístěvané stavby polyfunkčního domu.
15. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že žalobce v průběhu správního řízení proti shora uvedeným závěrům odborného posudku T. Ch. sice brojil, ale relevantním způsobem

je nezpochybnil (např. předložením odborného posudku s odlišnými závěry). Učinil tak až v průběhu řízení před soudem. Žalovaný proto nepochybil, pokud v napadeném rozhodnutí vycházel z odborného posudku T. Ch., protože žádný z předložených podkladů neprokazoval, že by tento posudek byl vadně zpracovaný či jeho závěry byly nesprávné. Tato skutečnost vyplynula v průběhu soudního řízení z odborného posudku Ing. K. a zejména ze znaleckého posudku doc. Ing. J. K., znalce v oboru stavebnictví, specializace šíření zvuku a izolace proti zvuku v budovách, denní osvětlení a oslunění budov, pro jehož řádnou vypovídající hodnotu a přesné závěry muselo dojít k polohopisnému a výškopisnému zaměření. Krajský soud tak uvádí, že podklady, na jejichž základě rozhodoval žalovaný, vzhledem k novým skutkovým zjištěním neobstojí; žalovaný vycházel z nesprávných skutkových závěrů, proto krajský soud napadené rozhodnutí zrušil.

16. Krajský soud pro úplnost uvádí, že se na počátku vlastního posouzení věci zabýval tím, zda mohl vycházet z důkazů, které nebyly předmětem dokazování v rámci správního řízení. Během řízení před krajským soudem totiž žalobce, jak bylo uvedeno shora, předložil odborný posudek Ing. K., ze kterého vyplývaly zcela odlišné závěry než z odborného posudku T. Ch., na jehož základě rozhodoval žalovaný. Krajský soud však při uplatnění principu plné jurisdikce musel závěry vycházející z odborného posudku Ing. K. zohlednit.
17. Zmiňovaný princip plné jurisdikce popsal Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 21. 6. 2006, č. j. 1 As 42/2005-62, ve kterém uvedl, že „*právní závěr soudu, že nemůže provést důkazy navržené žalobcem v žalobě, pokud jejich provedení žalobce nenavrhnul již v průběhu správního řízení, je v rozporu s principem plné jurisdikce*“.
18. Tuto problematiku rozvedl Nejvyšší správní soud dále v rozsudku ze dne 28. 3. 2007, č. j. 1 As 32/2006-99, ve kterém vysvětlil, že „*soud při svém rozhodování nesmí být omezen ve skutkových otázkách jen tím, co zde nalezl správní orgán, a to ani co do rozsahu provedených důkazů, ani jejich obsahu a hodnocení ze známých hledisek závažnosti, zákonitosti a pravdivosti. Soud tedy zcela samostatně a nezávisle hodnotí správnost a úplnost skutkových zjištění učiněných správním orgánem a zjistí-li přitom skutkové či (procesně) právní deficity, může reagovat jednak tím, že uloží správnímu orgánu jejich odstranění, nahrazení či doplnění, nebo tak učiní sám*“. V témže rozsudku však upřesnil, že „*soudem prováděné dokazování vždy musí směřovat výlučně k osvědčení skutkového stavu v době rozhodování správního orgánu; ke skutkovým novotám se nepřiblíží*“.
20. V posuzované věci žalobce konstantně v průběhu správního řízení namítal, že po realizaci stavby polyfunkčního domu nebudou splněny technické požadavky na stavby v otázce proslunění nemovitosti, konkrétně bytu v 1. nadzemním podlaží žalobce. Jak vyplývá z obsahu správního spisu i ze str. 7 napadeného rozhodnutí, žalobce s ohledem na koncentraci v řízení před správním orgánem uvedl, že nesouhlasí s umístěním stavby kvůli zhoršení proslunění obytných místností jeho domu. Nelze tedy dojít k závěru, že by žalobní námitka nesplnění technických požadavků na stavby s ohledem na proslunění byla námitkou novou, ve správním řízení neuplatněnou. S ohledem na zmiňovaný princip plné jurisdikce se tak krajský soud musel odborným posudkem Ing. K. zabývat, jelikož se jednalo sice o nový důkaz, který se však týkal skutkového stavu v době rozhodování žalovaného.
21. Odborný posudek Ing. K. relevantním způsobem zpochybnil závěry uvedené v odborném posudku T. Ch., což vedlo krajský soud k zadání znaleckého posudku, protože podle § 52 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhodne, které z navržených důkazů provede, a může provést i důkazy jiné. Podle § 77 odst. 2 s. ř. s. v rámci dokazování může soud zopakovat nebo doplnit důkazy provedené správním orgánem, neupraví-li zvláštní zákon rozsah a způsob dokazování jinak. Soud jím provedené důkazy hodnotí jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem a ve svém rozhodnutí vyjde z skutkového a právního stavu takto zjištěného*.
22. Ze znaleckého posudku následně krajský soud zjistil, že dle platné technické legislativy, konkrétně vyhlášky o technických požadavcích a ČSN 734301, byt v 1. nadzemním podlaží nemovitosti žalobce nevyhovuje již v současné době požadavkům na proslunění (stejně jako byt v druhém

nadzemním podlaží) dle § 13 vyhlášky o technických požadavcích, a nebude těmto požadavkům vyhovovat ani v případě, že by došlo k realizaci umístované stavby polyfunkčního domu. Tato skutečnost nebyla ze shora popsaných důvodů obsahem napadeného rozhodnutí, žalovaný proto bude povinen se jí při novém projednání věci zabývat. To znamená, že žalovaný bude po vrácení věci – nikoli vlastním pochybením – rozhodovat na základě zcela odlišných skutkových zjištění, jelikož během soudního řízení bylo znalcem postaveno najisto, že technické požadavky naproslnění bytu v 1. nadzemním podlaží nejsou již v současné době splněny a ani po realizaci polyfunkčního domu by splněny nebyly (na rozdíl od závěrů uvedených v odborném posudku T. Ch.).

23. Za této situace by případné umístění stavby polyfunkčního domu bylo možné jen v případě naplnění podmínek dle § 54 vyhlášky o technických požadavcích. Dle tohoto ustanovení *zapodmínek stanovených v § 169 stavebního zákona lze v odůvodněných případech povolit výjimku* ustanovení § 5 odst. 2, § 10 odst. 3 a 5, § 11 odst. 2, § 12 odst. 2, § 13 odst. 2, § 18 odst. 6, § 40 odst. 4, § 41 odst. 5, § 44 odst. 2. Z uvedeného vyplývá, že § 54 vyhlášky o technických požadavcích zahrnuje také § 13 odst. 2 téže vyhlášky, tedy ustanovení týkající se proslunění bytů, které je předmětem posuzované věci. Podle § 169 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), *výjimku z obecných požadavků na výstavbu, jakož i řešení územního plánu nebo regulačního plánu odchylně od nich lze v jednotlivých odůvodněných případech povolit pouze z těch ustanovení prováděcího právního předpisu, ze kterých tento předpis povolení výjimky výslovně umožňuje, a jen pokud se tím neohroží bezpečnost, ochrana zdraví a života osob a sousední pozemky nebo stavby. Řešením podlepovolené výjimky musí být dosaženo účelu sledovaného obecnými požadavky na výstavbu.* O umístění stavby polyfunkčního domu tak bude moci žalovaný věcně rozhodnout toliko za situace, *žestavebník požádá o udělení výjimky a správní orgán k tomu oprávněný o výjimce rozhodne.*

24. Krajský soud uzavírá, že na základě nových důkazů zjistil, že technické požadavky na stavby ve smyslu § 13 vyhlášky o technických požadavcích u umístované stavby polyfunkčního domu nejsou již za současného stavu splněny a ani po realizaci stavby polyfunkčního domu by splněny nebyly. Krajský soud proto ze shora uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou.

G) Závěr a náhrada nákladů

25. S ohledem na výše uvedené závěry krajský soud napadené rozhodnutí pro výše popsané vady řízení mající vliv na zákonnost rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Současně krajský soud vrací věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaný je právním názorem soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

26. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení. Žalobce má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení ve výši **42 435 Kč**, které sestávají:

- ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí ve výši **3 000 Kč** a [položka 18, bod 2, písm. a) přílohy k zákonu č. 549/1991, o soudních poplatcích (sazebník poplatků)],
- z odměny za zastoupení advokátem ve výši **18 600 Kč** za šest úkonů právní služby po 3 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepsání a podání žaloby, účast na jednání dne 27. 3. 2018 a účast na jednání dne 12. 6. 2019 v časovém rozmezí 10:00 až 12:04, tedy dva úkony, a účast na místním šetření dne 17. 4. 2019) dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „advokátní tarif“),
- z náhrady šesti režijních paušálů po 300 Kč, celkem **1 800 Kč** dle § 13 odst. 1, odst. 4 advokátního tarifu, za výše uvedené úkony právní služby,
- z náhrady cestovních výdajů zástupce žalobce:

- vynaložených na cestu na jednání krajského soudu dne 27. 3. 2018 – cesta z Českého Těšína do Olomouce a zpět vozidlem RZ X značky Citroën, celkem 245 km. Sazba náhrady za 1 km jízdy u osobních silničních motorových vozidel dle § 1 písm. b) vyhlášky č. 463/2017 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad (použita na základě § 13 odst. 5 advokátního tarifu), činí 4,00 Kč. Pro uvedenou vzdálenost je celková výše této náhrady 980 Kč. Pro vozidlo s průměrnou spotřebou 5,2 l/100 km činí objem spotřebovaných pohonných hmot na uvedenou vzdálenost celkem 12,74 litrů, při výši průměrné ceny za 1 litr motorové nafty, která činí dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 463/2017 Sb. 29,80 Kč, rovná se náhrada za spotřebované pohonné hmoty celkem 379,65 Kč. Cestovné zástupce žalobce celkem činí (po zaokrouhlení) **1 360 Kč**.
- vynaložených na cestu na jednání krajského soudu dne 12. 6. 2019 – cesta z Českého Těšína do Olomouce a zpět vozidlem RZ X značky Citroën, celkem 245 km. Sazba náhrady za 1 km jízdy u osobních silničních motorových vozidel dle § 1 písm. b) vyhlášky č. 333/2018 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad (použita na základě § 13 odst. 5 advokátního tarifu), činí 4,10 Kč. Pro uvedenou vzdálenost je celková výše této náhrady 1004,5 Kč. Pro vozidlo s průměrnou spotřebou 5,2 l/100 km činí objem spotřebovaných pohonných hmot na uvedenou vzdálenost celkem 12,74 litrů, při výši průměrné ceny za 1 litr motorové nafty, která činí dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 333/2018 Sb. 33,60 Kč, rovná se náhrada za spotřebované pohonné hmoty celkem 428,06 Kč. Cestovné zástupce žalobce celkem činí (po zaokrouhlení) **1 433 Kč**.
- vynaložených na cestu na místo místního šetření dne 17. 4. 2019 – cesta z Valašského Meziříčí do Rožnova pod Radhoštěm a zpět vozidlem RZ X značky Citroën, celkem 30 km. Sazba náhrady za 1 km jízdy u osobních silničních motorových vozidel dle § 1 písm. b) vyhlášky č. 333/2018 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad (použita na základě § 13 odst. 5 advokátního tarifu), činí 4,10 Kč. Pro uvedenou vzdálenost je celková výše této náhrady 123 Kč. Pro vozidlo s průměrnou spotřebou 5,2 l/100 km činí objem spotřebovaných pohonných hmot na uvedenou vzdálenost celkem 1,56 litrů, při výši průměrné ceny za 1 litr motorové nafty, která činí dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 333/2018 Sb. 33,60 Kč, rovná se náhrada za spotřebované pohonné hmoty celkem 52,42 Kč. Cestovné zástupce žalobce celkem činí (po zaokrouhlení) **175 Kč**.
- z náhrady za promeškaný čas zástupce žalobce za cestu na jednání krajského soudu dne 27. 3. 2018 a 12. 6. 2019 z Českého Těšína do Olomouce a zpět za 12 půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 1 a) a odst. 3 advokátního tarifu a za cestu na místní šetření dne 17. 4. 2019 z Valašského Meziříčí do Rožnova pod Radhoštěm a zpět za 2 půlhodiny po 100 Kč dle § 14 odst. 1 a) a odst. 3 advokátního tarifu, celkem **1 400 Kč**.
- z náhrady 21 % DPH z přiznané odměny a náhrad (po zaokrouhlení 24 768 Kč) ve výši (po zaokrouhlení) **5 201 Kč** dle § 57 odst. 2 s. ř. s., jelikož zástupce žalobce je plátcem DPH.
- z nákladů na vypracování odborného posudku ve výši **9 466 Kč**, doložené fakturou ze dne 8. 12. 2016. Krajský soud přiznal žalobci náhradu nákladů na zpracování

odborného posudku Ing. K., jelikož se jednalo o důkaz zásadní pro posouzení věci, na jehož základě byly zpochybněny závěry z odborného posudku T. Ch., ze kterých vycházel žalovaný v napadeném rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na nařízení exekuce.

Olomouc 19. června 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu